

Entrevista a Raimon Obiols i Germà

«Cal reforçar una majoria catalanista i de progrés que doni cohesió i futur al tripartit»

L'històric dirigent del PSC pren posició respecte al pròxim congrés del partit, fa un bon balanç del tripartit i es referma en la via federalista

EMILI AGULLÓ

EL PUNT, 23.06.08

-La Convenció pel Futur, que vostè va impulsar inicialment amb un horitzó d'activitat d'un any i mig, finalment serà un fòrum permanent. Quina aportació volen fer?

-«Aspirem a donar respostes operatives a dues qüestions. Una és la relació entre societat i política, reunint sindicalistes, mestres, metges, pagesos... Gent aliena al món de la política institucionalitzada, però ahora interessada en un diàleg de frontera entre els dos àmbits. El segon objectiu és contribuir a fer que el govern catalanista i d'esquerres tingui la màxima cohesió i expectatives de futur. S'ha fet una gestió positiva, però cal reforçar una majoria catalanista i de progrés que li doni suport i continuïtat com més anys millor.»

-Veu aquesta majoria social en perill?

- «De fet, el primer debat, amb la societat civil, és el més important per combatre el vell discurs de l'autoritarisme de dretes i el populisme, segons el qual tots els polítics són iguals i van a la seva, reapareix amb formes noves. El model neoliberal, amb la seva aposta pel mercat, ha arribat a l'esgotament. I calen respostes convincents des de la política

democràtica, defugint la idea negativa que la política la fan 200 persones. Al segle XXI, el catalanisme ha de ser una feina de tothom, amb nous reptes, com ara nova immigració, que planteja altre cop la necessitat d'un projecte integrador d'esquerres plural. I també ens hauríem de centrar en la construcció de partits, sindicats i una societat civil europeus.»

-Com veu el debat congressual que farà el PSC d'aquí a un mes?

-«El PSC acaba de fer 30 anys amb un balanç que, per mi, és extraordinari. Però no pot viure del passat; s'ha d'ancorar en el futur. Cal deliberació democràtica, pluralisme i cohesió, i així és com veiem el congrés. Una discussió fecunda sobre els pròxims 30 anys del socialisme a Catalunya.»

-Han presentat alguna esmena concreta?

-«No, perquè no som pròpiament una tendència dins del partit. Hi ha uns referents de Nou Cicle i una participació en l'experiència de la Convenció pel Futur que ha estat oberta, i amb aportacions de persones que ni tan sols són afiliades al PSC. Però no hem volgut actuar com un sector, només com un estímul d'idees de futur.»

-És possible que acabin trobant sinergies amb Ciutadans pel Canvi (CpC)?

- «CpC ha evolucionat més cap a les activitats relacionades amb la societat civil. Naturalment, tenim punts de coincidència, i tant de bo n'hi hagués més. Alguns dels seus membres han treballat molt activament amb la Convenció, però són coses diferents. Nosaltres ens volem centrar més a reunir gent que està en l'àmbit de l'esquerra i el referent socialista, però sense vocació política específica. El fenomen de la

candidatura nord-americana d'Obama, per exemple, ha convocat persones alienes a l'establishment polític a participar d'un ideal.»

-Què cal millorar de la feina feta pel PSC en els últims quatre anys?

-«En una línia de continuïtat, cal un nou impuls per afrontar aquests temes de futur. I ens cal una cohesió que, en comptes de basar-se en l'homogeneïtzació, es basi en posicions i referents diversos. No em refereixo al tòpic periodístic de les dues ànimes, que és fals. Hi ha més de dues ànimes. En un gran partit amb un sostre electoral tan elevat com es va demostrar el 9-M hi conviuen, forçosament, moltes tradicions. I totes s'hi han de sentir còmodes i identificades.»

-El PSC manté l'aposta pel federalisme.

-«És imprescindible un federalisme pràctic, contraposat a debats abstractes sobre l'Espanya plural o el concepte de Països Catalans»

-El finançament seria un exemple pràctic?

- «Sí, però aquí sóc optimista perquè les lleis s'han de complir, i l'Estatut ho és. I, en segon lloc, perquè la negociació està en bones mans. Castells és una persona d'extraordinària serietat i competència, i a l'altra banda també hi ha interlocutors solvents. No crec que hi hagi gaires problemes. Em preocupa més una possible sentència restrictiva per part d'un Tribunal Constitucional sotraguejat i amb grans problemes interns. Si hi sumem la inèrcia centralista de l'Estat sempre que ha de cedir més autogovern a Catalunya i la pressió demagògica del PP, el panorama no incita a l'optimisme.»

-Quina resposta política requeriria una sentència negativa contra l'Estatut?

-«Unitat. Catalunya té una gran força quan tothom es posa d'acord. I sense caure en instrumentalitzacions radicals. Fermesa, responsabilitat i un capteniment seriós. Però no hem d'especular abans d'hora, simplement estar previnguts.»

-Però ERC, en les «línies vermelles», demana una consulta d'autodeterminació si hi ha retallada. Com afectaria la unitat del tripartit?

- «És massa aviat per parlar-ne. He vist positivament els resultats del congrés d'ERC, tot i que m'agradaria que hi hagués més ponts de diàleg entre els socialistes i Esquerra. També és cert que m'agradaria una Esquerra més federalista que no pas independentista. Ens diuen que el federalisme porta a un cul-de-sac i, en canvi, plantegen un imaginari d'independència que tampoc és per demà passat. Però les dues vies tenen un recorregut comú en què es basa el govern de progrés.»

-El conseller Castells admetia dies enrere que el tripartit havia de fer autocrítica. Ho veu així?

-«Les declaracions del conseller han estat deformades per part de la cúpula de CiU. És raonable dir que qualsevol acció de govern es pot millorar. Però quan el senyor Mas atribueix a Castells expressions com ara «crisi del tripartit» se sobrepassen els límits de la manipulació i la retòrica gesticuladora. CiU té un problema de lideratge que ha de resoldre pel bé de tothom. Quan no hi ha propostes, sempre és fàcil criticar els altres.»

-Què en pensa, de la Casa Gran de CDC?

-«De moment no es veu, o es veu una casa petita amb Convergència, Unió cada cop menys i Àngel Colom una mica. També han comès l'error

de comparar un projecte emprès per un líder en dificultats amb una mobilització plural com va ser l'Assemblea de Catalunya.»

-Per atreure l'electorat catalanisme, el PSC té un handicap sense grup propi al Congrés?

-«Al PSC de bon principi hi havia qui volia trencar tot vincle amb el PSOE i d'altres que deien que deixéssim la trinxera catalanista i esdevinguéssim el PSOE català. Per sort no s'ha comès cap d'aquestes dues ximpleries. Reflectim la societat catalana i la relació amb els altres territoris dins del PSOE. Això implica tibantors, quan no hi ha coincidència, però és bo per al benestar de Catalunya, encara que vulguem anar més enllà.»